

Commissie voor de toegang tot en het hergebruik van bestuursdocumenten

Afdeling openbaarheid van bestuur

5 juli 2021

ADVIES 2021-84

met betrekking tot de weigering om een kopie te verstrekken van bepaalde informatie/documenten

(CTB/2020/81)

1. Een overzicht

1.1. Bij e-mail van 7 mei 2021 stelt de heer X aan onder meer de Federale Politie, meer bepaald de Federal Computer Crime Unit, enkele vragen:

- a. Klopt het dat de politie en openbaar ministerie de notificatie van alle slachtoffers delegeren?
- b. Klopt het dat de slachtoffers in kennis worden gesteld al dan niet via de CERTs van andere landen?
- c. Hoe gebeurt dat dan?
- d. Klopt het dat er geen juridische basis zou bestaan om dergelijke gegevens te delen, omdat er slachtofferdata tussen zit en hoe valt dat te rijmen met de mission statements van de CERT's?
- e. Klopt het dat er voor grote delen van de Emotet-server besloten werd er verder niks mee te doen en slachtoffers niet te helpen?
- f. Welke afwegingen liggen ten grondslag aan dit besluit?
- g. Kan iemand uitleggen hoe GDPR hier nadelig zou kunnen zijn voor een correcte rechtsgang?
- h. Wat zijn de afspraken met CERT's in VK, Canada, Japan, Australië etc als dat in het belang van Europese burgers is?
- i. Hoe loopt de Europese samenwerking?
- j. Gaan slachtoffers ooit iets terugzien van hun geld of hun schade op één of andere manier gecompenseerd worden?

1.2. Bij e-mail van 15 mei 2021 stelt de aanvrager dat er sprake is van manifeste weigering tot informatieverstrekking of voorlichting over de problemen met het Emotet-dossier. Hij beroept zich op artikel 15.3 van het Handvest van de Grondrechten van de EU en de Europese verordening 1049/2001. Hij herformuleert zijn vraag als volgt:

- “1) Ik wil de bestuursdocumenten zien waar besloten werd dat de politie geen tijd of zin heeft de slachtoffers te contacteren.
- 2) Net als die van CERT.BE en NCSC die dit ook niet willen doen.
- 3) Net als de vergaderstukken over wat te doen met de slachtoffers (dus bij CCB, CERT, NCSC, FCCU...)
- 4) Ik wil de besluiten zien om niks te doen met de gegevens van het Emotet-netwerk.
- 5) Ik wil het intern juridisch advies ivm GDPR in deze zaak zien.
- 6) Ik wil de documenten over de (geplande) samenwerking in dit dossier zien (met andere CERT's enz).”

1.3. Bij e-mail van 5 juni 2021 dient hij bij de Commissie voor de toegang tot en het hergebruik van bestuursdocumenten, afdeling openbaarheid van bestuur (hierna: de Commissie) een beroep in.

2. De beoordeling van de aanvraag

De Commissie is van mening dat de adviesaanvraag niet ontvankelijk is. De aanvrager heeft op 5 juni 2021 een e-mail gestuurd waarin hij stelt dat hij bij de Commissie een beroep instelt. Artikel 8, § 2 van de wet van 11 april 1994 'betreffende de openbaarheid van bestuur' (hierna: wet van 11 april 1994) stelt evenwel dat het administratief beroep inhoudt dat de aanvrager een verzoek tot heroverweging bij een federale administratieve overheid moet instellen als hij moeilijkheden ondervindt om toegang te krijgen tot bestuursdocumenten waarover een federale administratieve overheid beschikt. Hij dient zich daarvoor te wenden tot die persoon of instantie die namens die federale administratieve overheid gemachtigd is zich uit te spreken over een verzoek om toegang tot bestuursdocumenten. Daarnaast dient hij tegelijkertijd ook een advies te vragen aan de Commissie voor de toegang tot bestuursdocumenten. Het is in elk geval duidelijk dat een aantal van de in e-mail geadresseerden geen federale administratieve overheden zijn.

De aanvrager dient ook duidelijk te maken tot welke federale administratieve overheid hij zijn aanvraag richt. Dit kan niet zomaar worden afgeleid uit de e-mailadressen. Bovendien moet een vermelding in cc. worden beschouwd als een loutere informatiemelding zodat de erin vervatte instellingen dit niet kunnen opvatten als een vraag om toegang tot bestuursdocumenten waarover zij beschikken. In principe dient elke aanvraag te worden gericht aan elke federale administratieve overheid afzonderlijk zodat de procedure door elke betrokken federale administratieve overheid baar behoren kan worden opgevolgd.

De Commissie wil de aanvrager erop attent maken dat wanneer een federale administratieve overheid een aanvraag ontvangt, zij beschikt over een wettelijke termijn van dertig dagen om haar beslissing of de aflevering van de gevraagde bestuursdocumenten aan de aanvrager ter kennis te brengen. De aanvrager miskent die wettelijke termijn door te stellen dat er sprake is van een manifeste weigering tot informatieverstrekking of voorlichting na zeven dagen nadat hij zijn aanvraag heeft ingediend.

De Commissie wil er de aanvrager verder nog op wijzen dat het recht van toegang tot een bestuursdocument ten aanzien van federale administratieve overheden zijn grondslag vindt in artikel 32 van de Grondwet en in de wet van 11 april 1994. Artikel 32 van de Grondwet en de wet van 11 april 1994 kennen geen recht van toegang tot om het even welke informatie toe. Het voorwerp van de oorspronkelijke vraagstelling van de aanvrager kan moeilijk gekwalificeerd worden als een vraag om toegang tot bestuursdocumenten.

De Commissie wenst tot slot te benadrukken dat het recht van toegang tot bestuursdocumenten waarover een federale administratieve overheid beschikt geen rechtsgrond vindt in artikel 15.3 van het Handvest van de Grondrechten van de EU en de Europese verordening 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie.

Brussel, 5 juli 2021.

F. SCHRAM
secretaris

K. LEUS
voorzitster